

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2006 r. — Wesergold Getränkeindustrie przeciwko OHIM — Lidl Stiftung (VITAL&FIT)

(Sprawa T-111/06)

(2006/C 143/64)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co KG (Rinteln, Niemcy) (*Przedstawiciele:* P. Godenbaum, T. Melchert i I. Rohr, advokaci]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 lutego 2006 r. (R 3/2005-2) oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „VITAL&FIT” dla towarów z klasy 32 (zgłoszenie nr 1 457 951)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczcie: Lidl Stiftung & Co. KG.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczcie: niemiecki słowny znak towarowy „VITAFIT” nr 1 050 163 dla towarów z klasy 32.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania

Podniesione zarzuty: niewłaściwa ocena przedmiotu odwołania przez Izbę Odwoławczą [art. 62 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾]; naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz obowiązku uzasadnienia [art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94]; naruszenie obowiązku uwzględnienia okoliczności faktycznych i dowodów przedstawionych w terminie (art. 74 rozporządzenia (WE) nr 40/94); naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ nie występuje prawdopo-

dobieństwo wprowadzenia w błąd między spornymi znakami towarowymi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2006 r. — Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-115/06)

(2006/C 143/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening (Oslo, Norwegia), Norske Sjømatbedrifters Landsforening (Trondheim, Norwegia), Salmar Farming AS (Frøya, Norwegia), Hydroteck AS (Kristiansund, Norwegia), Hallvard Lerøy AS (Bergen, Norwegia), Lerøy Midnor AS (Hestvika, Norwegia) [*Przedstawiciele:* advokaci B. Servais i T.S. Paulsen]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący norweskimi producentami, hodowcami i eksporterami łososia lub podmiotami reprezentującymi takie przedsiębiorstwa wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), ponieważ ich zdaniem narusza ono szereg artykułów rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ (zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem”).